

Партнерство на миротворчій ниві – школа справжнього бойового братерства

Євген ТИЦУК

Коли ми разом, ми – непереможні! У цьому вкотре переконався під час активної фази українсько-білорусько-російських навчань «Слов'янська співдружність-2012». Тут у складі зведеного батальйону вчилися боронити мир більш як 300 військовослужбовців із 30 одиницями військової техніки.

На думку багатьох учасників заходу, миротворчі навчання перетворилися на школу справжнього бойового братерства, адже дали можливість побачити один одного в різних ситуаціях, відчутти лікоть побратима, а себе – частиною великої родини.

– Як керівник навчання, я задоволений діями військовиків трьох країн. Зважаючи на те, що з України, Білорусі та Росії приїхали тільки десантники, керувати ними було неважко. Між воїнами «крилатої піхоти» панувало цілковите взаєморозуміння, що й сприяло успішному виконанню всіх поставлених завдань, – прокоментував дії зведеного українсько-білорусько-російського миротворчого батальйону начальник аеромобільних військ Сухопутних військ ЗС України полковник Сергій Лісовий.

За миротворчим сценарієм

Згідно з легендою навчань світова спільнота намагається навести лад у країні, де виник етнічний конфлікт і з'явилися банди екстремістів. Для цього за рішенням Ради Безпеки ООН туди вводять спільний миротворчий батальйон. Під керівництвом начальника штабу навчання полковника ЗС України Володимира Хоружого було розроблено план блокування і знешкодження незаконних бандформувань.

Для супроводження колони з гуманітарним вантажем на чотирьох автомобілях ГАЗ-233014 (має умовну назву «Тигр») висувається другий взвод роти ЗС Російської Федерації під керівництвом лейтенанта Сергія Парфьонова.

– «Тигри» прийняті на озброєння російської армії декілька років тому. У них – 3-й клас балістичного захисту. Машина має великий люк з кришкою, що складається й обертається, та кронштейни для кріплення зброї, – розповідає помічник начальника штабу навчань від Російської Федерації майор Олександр Алексєєв.

Цікаво, що вогонь ведеться з особистої зброї екіпажу й десанту через віконця з броньованого скла, яке відсувається на дверцятах і по бортах машини. У салоні обладнано місце для водія, старшого машини й чотирьох десантників, а також для укладання боекомплекту, реактивних протитанкових гранат типу РПГ-26, установлення радіостанції тощо.

Тим часом на дорозі агресивно налаштоване місцеве населення перешкоджає просуванню колони. Командир батальйону приймає рішення силами підрозділу швидко реагування під керівництвом лейтенанта ЗС Російської Федерації Ростислава Козія розчистити шлях. На озброєнні взводу – гумові кийки, спецодяг, металеві щити.

Діючи за тактикою підрозділів МВС бойовими порядками «Моноліт», «Моноліт-клин», «Кулак», миротворці швидко відтісняють натоп на узбіччя...

– Під час таких дій бійці підрозділу швидко реагування мають бути стриманими, виявляти повагу до населення. Це дуже непросто, тим паче коли в тебе кидають каміння, намагаються вдарити тощо, – зауважує один з інструкторів навчання капітан Олександр Мальярчук, який нещодавно перебував у складі української миротворчої місії в Косові.

Тим часом неподалік колони здійснено напад на конвой з гуманітарним вантажем. На допомогу товаришам по зброї вирушає український патруль на автомобілях УАЗ-3151 під керівництвом лейтенанта Олександра Нетребка. Дії російських та українських десантників зі знешкодження засідки шквальним вогнем підтримує білоруський взвод на чолі з гвардії лейтенантом Олексієм Подпепьонкіним. За лічені хвилини військовики спільного миротворчого батальйону перемагають умовного ворога.

Букет із білосніжних куполів

За даними безпілотних літальних апаратів, на допомогу екстремістам висунулася колона бандформувань.

– Аби перешкодити просуванню головних сил противника, командир батальйону приймає рішення десантувати на парашутах підрозділи швидкого реагування, – пояснює один з керівників навчань від російської сторони підполковник Сергій Поляков.

У небі з'являється літак військово-транспортної авіації ЗС Російської Федерації Іл-76, з якого один за одним стрибають з парашутами 60 десантників – по 20 «небесних лицарів» від кожної сторони маневрів... За літаком розквітнув чудовий букет із білосніжних куполів!

Слід зазначити, що українські та білоруські десантники виконали стрибки з парашутами українського виробництва типу ДПС, а російські колеги використовували парашути типу Д-6, які привезли з собою. Ще в повітрі крилаті піхотинці починають вести вогонь по умовному противнику, а згодом приземляються у визначеному районі, де під керівництвом лейтенантів Олексія Вагнера (ЗС України) та Сергія Нечаєва (ЗС Російської Федерації) знешкоджують екстремістів.

За словами керівника навчань – начальника аеромобільних військ Сухопутних військ ЗС України полковника Сергія Лісового, від початку цього року в частинах повітрянодесантних та аеромобільних військ, військ спеціального призначення значно нарощено темпи стрибкової підготовки порівняно з попередніми роками.

Добірка **Віче**
журналу

До участі у навчаннях було залучено 170 військово-службовців 79-ї Миколаївської аеромобільної бригади Сухопутних військ Збройних Сил України, 72 військово-службовці роти сил спеціальних операцій Збройних Сил Республіки Білорусь та 96 військово-службовців бригади спеціального призначення Сухопутних військ Збройних Сил Російської Федерації.

Навчання відбувалися в два етапи протягом тижня. На першому етапі військово-службовці країн-учасниць відпрацьовували базові елементи, притаманні плануванню та проведенню миротворчої операції. На другому – спільний батальйон здійснив десантування з літака Іл-76 та миротворчу операцію.

Цікаво, що російські десантники прибули в порт Южний Одеської області на великому десантному кораблі «Саратов» (ВМФ Росії), а перед тим здійснили 150-кілометровий марш на бронемашинах від військової частини до Новоросійська.

Так, лише протягом першого півріччя 2012 року воїни крилатої піхоти виконали понад 17 тисяч стрибків з парашутом, що на 6 тисяч більше, ніж за аналогічний період минулого року. Стрибки здійснювали з бортів вертольотів Мі-8, військово-транспортних літаків Ан-26 та Іл-76 з різних висот та на різних швидкостях.

Отже, не дивно, що десантування спільного українсько-білорусько-російського підрозділу було вдалим і стало кульмінацією спільних навчань.

– Все було просто чудово! За цей тиждень ми багато чого навчилися один в одного, запозичивши цінний бойовий досвід, – сказав після приземлення молодший сержант Сергій Хижняк.

З ним згодні росіянин єфрейтор Дмитро Корнев і білорус гвардії рядовий Сергій Дубінін. Хлопці переконані, що слов'янське братерство – це не просто слова, а конкретні справи на користь миру та злагоди.

Навчання додали досвіду та впевненості

Усі, з ким мені довелося того дня спілкуватися, стверджували, що українсько-білорусько-російські навчання «Слов'янська співдружність-2012» стали чудовою школою вдосконалення майстерності та відпрацювання спільних дій десантними підрозділами багатонаціональних сил під час виконання миротворчих завдань.

Як зазначив на заключній прес-конференції керівник навчань полковник Сергій Лісовий, така співпраця дає військово-службовцям різних країн можливість спілкуватися та обмінюватися досвідом і краще розуміти один одного. А цього річчя навчання вкотре довело, що партнерство на миротворчій ниві – це школа справжнього бойового братерства.

Задоволені спільними діями десантників і наші гості. Зокрема, заступник командувача сил десантних операцій Збройних Сил Республіки Білорусь полковник Вадим Денисенко.

– Миротворчі дії – це нова тематика для нашого війська. На відміну від колег з України та Росії, білоруські військові ще ніколи не брали участі у виконанні миротворчих завдань за межами країни. Тож нам є чого в них повчитися, – підкреслив він.

Високо оцінив навчання і військовий аташе Посольства Російської Федерації в Україні полковник Олександр Кудряшов, котрий відзначив злагоду дій зведеного миротворчого батальйону.

– Усі сучасні військові конфлікти розгортаються за схожим сценарієм. Вони, як правило, починаються з локальних заворушень та згодом перетворюються на серйозні протистояння. Тож такі маневри допомагають вчитися локалізувати їх на ранніх етапах, – зауважив російський військовий аташе.

Схвально відгукнулися про «Слов'янську співдружність-2012» і безпосередні учасники навчань.

Так, на думку молодшого сержанта Михайла Мороза (ЗС України), навчання відбувалися дуже цікаво. Воїни трьох країн разом діяли за різних обставин, що збагатило їх корисним практичним досвідом. Особливо сподобалися нашим військовим російські броньовані машини «Тигр» і снайперська зброя.

Своєю чергою, гвардії рядовий Сергій Дубінін (ЗС Республіки Білорусь) задоволений спільними заняттями на 8 навчальних точках:

– Інструкторами зазвичай виступали українські військово-службовці, в яких є чого повчитися, адже більшість із них брали участь у миротворчих місіях у Косові, Сьєрра-Леоне, Ліберії.

Погодився з бойовими побратимами і єфрейтор Дмитро Корнев (ЗС Російської Федерації):

– Ми в захваті від активної фази навчання. Адже таких знань у казармі не здобудеш. На полігоні «Широкий лан» ми набули важливого досвіду співробітництва зі зброєю в руках. І переконані, що це сприятиме миру на нашій планеті.

Вдивляючись в очі військових, втомлених від південної спеки й водночас задоволених своїми діями, я подумав, що нашим країнам потрібно частіше проводити такі спільні навчання. Взагалі, як так сталося, що за останні 20 років це лише другі спільні навчання військовиків трьох братніх народів?

Фото автора.